

KROPLA OPTYMIZMU

SIERPIEŃ 2025

CENTRUM AKTYWNOŚCI SENIORÓW >OPTYMISTA<

Polski Komitet Pomocy Społecznej

Kraków, ul. Henryka Sienkiewicza 2a

Kraków, 4 sierpnia 2025 r.

Lipiec przywitał Klubowiczów wieloma atrakcjami. Jedną z nich była nauka gry w bule i molki w Parku Krakowskim. Zawody rozegrane wśród parkowej, słonecznej zieleni dostarczyły wielu wrażeń.

Kilka dni później mieliśmy możliwość zwiedzić Dom Józefa Mehoffera, wspaniałego polskiego malarza i witrażystę okresu Młodej Polski, ucznia Jana Matejki. Byliśmy również w Muzeum Archeologicznym, gdzie oglądaliśmy wystawę „Pradzieje i średniowiecze Małopolski”. Mieliśmy też przyjemność, w piękną letnią pogodę, zakosztować spaceru szlakiem Młynówki Królewskiej oraz po Krakowskim Ogrodzie Zoologicznym.

Niestety miłą atmosferę lipca zakłóciła wiadomość o śmierci naszej koleżanki Krysi. Krysia była wspaniałą osobą. Zawsze uśmiechnięta, w zajęciach klubu uczestniczyła prawie do samego końca. Pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Róże i Malwa ze szlaku Młynówki Królewskiej

Osty ozdobne ze szlaku Młynówki Królewskiej

Surykatka z Krakowskiego ZOO

Ogród w Krakowskim ZOO

Drugi Polak w kosmosie

-znaczenie wyprawy Sławosza Uznańskiego-Wiśniewskiego

Sławosz Uznański-Wiśniewski został drugim Polakiem w historii, który poleciał w kosmos. Jego misja na Międzynarodową Stację Kosmiczną (ISS) rozpoczęła się 25 czerwca 2025 roku, 47 lat po locie pierwszego Polaka, Mirosława Hermaszewskiego w 1978 roku, co czyni ten moment niezwykle symbolicznym i historycznym dla Polski. Powrócił on na Ziemię w kapsule „Dragon Grace” 15 lipca 2025 r.

Uznański-Wiśniewski to polski inżynier i astronauta Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA). Pierwszy Polak, który przebywał na ISS i 743 osoba, która znalazła się w przestrzeni kosmicznej. Jego udział w misji Ax-4 to nie tylko sam lot, ale także aktywne prowadzenie badań oraz eksperymentów naukowych. Podczas około trzytygodniowego pobytu na orbicie wykonał 13 polskich eksperymentów, które obejmowały m.in. testowanie nanomateriałów MXene w warunkach mikrogravitacji, badanie działania specjalnych opasek monitorujących funkcje życiowe, a także eksperymenty z wykorzystaniem sztucznej inteligencji i mikroroślin do przyszłych zastosowań kosmicznych i medycznych. Należy dodać, że eksperymenty medyczne koncentrowały się na poznaniu wpływu warunków mikrogravitacji na układ odpornościowy i wydolność organizmu, co może przyczynić się do rozwoju nowatorskich terapii dla pacjentów z osłabioną odpornością, np. onkologicznych czy starszych osób.

Wyprawa Sławosza Uznańskiego-Wiśniewskiego ma wielowymiarowe znaczenie. Przede wszystkim stanowi przełom w polskiej historii kosmonautyki, odświeżając po niemal pięciu dekadach obecność Polski w załogowych lotach kosmicznych. Po drugie, misja ta otwiera nowe możliwości dla polskiego sektora naukowego i technologicznego, pokazując, że Polska jest liczącym się partnerem w europejskich i światowych programach kosmicznych. Realizacja eksperymentów na ISS to także możliwość rozwoju zaawansowanych technologii, które mogą znaleźć zastosowanie na Ziemi, w medycynie, inżynierii oraz ochronie środowiska. Wreszcie, ta wyprawa ma potencjał inspirować młode pokolenia do nauk ścisłych i rozwijania kariery w sektorze obejmującym naukę, technologię, inżynierię i matematykę, co jest istotne dla długofalowego rozwoju kraju.

Kartka z kalendarza

Kazimiera Iłakowiczówna urodziła się 6 sierpnia 1892r. w Wilnie. Zmarła 16 lutego 1983 r. w Poznaniu. Była wybitną polską poetką, prozaiczką, dramaturżką i tłumaczką. Urodziła się w Wilnie, a jej twórczość rozwijała się głównie w dwudziestoleciu międzywojennym, gdzie była ważną postacią życia literackiego Warszawy. Poeta o oryginalnej wyobraźni magicznej, operowała melodyjnym rytmem i zmysłem obserwacji. Fascynowała ją duchowość chrześcijańska i ruch feministyczny. Kazimiera Iłakowiczówna była wyjątkowo oryginalna i niezależna w poezji, nie poddawała się modom literackim, tworząc jaka tzw. „poetka osobna” – trudno ją zakwalifikować do konkretnego nurtu, choć jej twórczość wywodzi się z romantyzmu.

Jej poezja cechuje się dużą wrażliwością na biedę i krzywdę prostych ludzi, a także silnym związkiem z naturą i krajobrazami Litwy, Wilna, a także Łotwy, które często opisywała w swoich utworach. Wiersze Iłakowiczówny słyną z melodyjności, akumulacji brzmień i zmysłowej obecności.

Debiutowała tomem „Ikarowe loty” (1911), dojrzałość artystyczną osiągnęła przed II wojną światową, a ostatni tom „Szeptem” wydała w 1966 roku. Pisała także powieści dla dzieci, dramaty i prozę poetycką. Po wojnie mieszkała w Poznaniu, zajmując się przekładami i nauczaniem języka angielskiego.

Kiedy przebije się źródło...

Kiedy przebije się źródło,
napiją się wszyscy.
Gdy znaleźć będzie trudno,
ktoś nić pochwyci.
Nić może będzie z kropel,
może ze łśnień,
może widzialna w mroku,
może nie.
Szukający może schyli się z trudem,
może stanie i krzyknie...
Ale gdy znajdzie źródło,
napiją się wszyscy.

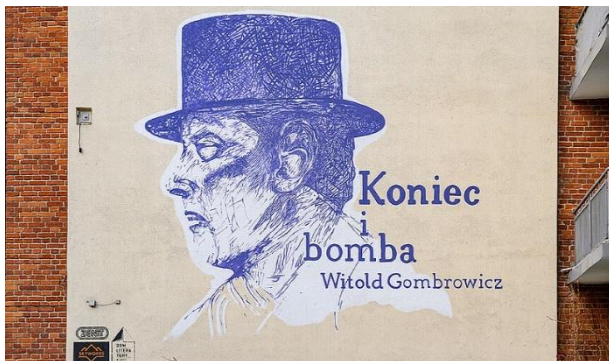
Witold Gombrowicz urodził się 4 sierpnia 1904r. w Małoszycach. Zmarł 24 lipca 1969r, w Vence we Francji. Był polskim prozaikiem, dramaturgiem i eseistą. Studiował prawo na Uniwersytecie Warszawskim, ale zasłynął głównie jako pisarz awangardowy, tworzący literaturę pełną ironii i eksperymentów formalnych. Jego twórczość obejmuje powieści, dramaty i eseje, które często eksplorują tematy egzystencjalne, społeczne i tożsamościowe, z silnym nacechowaniem filozoficznym.

Witold Gombrowicz zasłynął przede wszystkim jako:

- Powieściopisarz: Jego najważniejsze powieści to „Ferdydurke”, „Trans-Atlantyk”, „Pornografia” i „Kosmos”. W tych utworach podejmował głęboką analizę psychologiczną człowieka, tożsamości, ról społecznych, poczucia niedojrzałości, absurdu życia oraz relacji między jednostką a kulturą.
- Dramaturg: Pisał dramaty będące groteską, farsą i tragikomedią, m.in. „Iwona, księżniczka Burgunda” i „Ślub”. Jego teatr cechuje groteska, ironia i krytyka tradycyjnych wartości.
- Filozof i eseista: W swojej twórczości poruszał filozoficzne kwestie, jak analiza egzystencji człowieka, konflikt między jednostką a społeczeństwem, a także prowokował do przemyśleń nad tożsamością i kondycją ludzką.
- Autor dzienników: Prowadził dzienniki zapisywane między 1953 a 1969 rokiem, pełne ironii i filozoficznych refleksji.

Jego twórczość charakteryzuje specyficzne poczucie absurdu, obrazoburcza krytyka tradycyjnych wartości i odkrywanie „masek” społecznych, a język pełen neologizmów i groteskowych wyrażań podkreślał jego nowatorski styl.

W ten sposób Gombrowicz pozostaje jednym z najważniejszych i najoryginalniejszych polskich pisarzy XX wieku, znanym zarówno z literatury prozatorskiej, dramatycznej, jak i filozoficznej.

Mural upamiętniający twórczość Gombrowicza- Łódź.

Powstały w ramach projektu Twarze Literatury w roku 2024, jako jeden z elementów obchodów Roku Witolda Gombrowicza.

Janusz Majewski urodził się 5 sierpnia 1931 r. we Lwowie. Zmarł 10 stycznia 2024 r. w Warszawie. Był polskim reżyserem filmowym, scenarzystą i pisarzem.

Studia ukończył na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej oraz na Państwowej Wyższej Szkole Filmowej w Łodzi (reżyseria). Pracował jako wykładowca w Filmówce w Łodzi oraz rektor Warszawskiej Szkoły Filmowej.

Znany był z kina gatunkowego z estetyką retro. Debiutował filmem „Sublokator” (1966), za który zdobył nagrody FIPRESCI. Inne ważne filmy to „Zakłęte rewiry” (1975), „Sprawa Gorgonowej” (1977), „C.K. Dezerterzy” (1986) i „Mała matura 1947” (2010).

Twórczość Janusza Majewskiego to kino retro i estetyczne rozważania na temat przeszłości, formy artystycznej oraz kondycji człowieka w historycznym kontekście, z silnym dystansem do współczesnej polityki i społecznych problemów. Był laureatem wielu nagród filmowych, odznaczony m.in. Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Kącik humoru

Jeden kolega żali się drugiemu.

- Ostatnio pożyczyłem znajomej pieniądze na operację plastyczną twarzy, ale do dzisiaj mi nie oddała.
- To ją znajdź!
- Chciałbym, ale nie wiem jak ona teraz wygląda?

Wieczorem pod domem bacy słyszeć głos...

- Baco! Potrzebujecie drzewa?
- Nie! Nie poczebuj!
- Baca wychodzi rano na podwórze - patrzy, a drzewa nie ma...

Płynie łódką ślepy i jednoręki. Jednoręki wiosłuje zawzięcie, aż tu nagle na środku jeziora, wiosło wypada mu z jedynej ręki i mówi:

- No tośmy, *** (słowo niecenzuralne), dopłynęli.
- No i ślepy wysiadł.